

стно е, че Йоаннъ Владимировичъ ся улови, турна ся тутакси на Гръцкѣ-тѣ флотидѣ, която бѣше дошла въ Анхмалъ и ся прати въ Константинополь.

Това рѣшително постапанье на съжзны-ты Дворове обезсили съ всѣмъ Българскы-ты бунтовници, на които ничто вече не остана да правять: по' много-то послѣдователи на Йоанна Владимировича ся примирихъ съ Царя, а закоравѣли ти негови врагове по' силно ся прилѣпихъ къмъ Россіане-ты.

Това събытіе и, може, още други много твърдѣ разсрѣдихъ Игоря; незабавно ся издаде повелѣніе, въ Россіѣ да ся приготвятъ новы и най силны оплченія, които тутакси трѣбвало да ся подвигнѣтъ къмъ Дунавъ; зашто намѣреніе-то още не было достигнѣто: трѣбвало да уварди Княжескѣ-тѣ си думѣ, трѣбвало да спаси честь-тѣ на Русско-то оражіе, трѣбвало да отмести на Гръци-ты и Българе-ты, трѣбвало да защити свой съжзникъ, Тавро-Дакийскый Господарь; и така ся подвигна още по' силна буря отъ Сѣверъ на Югъ, оплченія и на Сѣвернѣ и Южнѣ Россіѣ, и освянъ това, Българе и Власи, които ся управлявахъ напредъ отъ искателя на тѣя области, зашто бѣхъ вѣрни къмъ него; всичко това стана за да ся подкрѣпятъ силы-ты, които отстѣпяхъ задъ Дунавъ. Пакъ начнахъ да прѣминувать новы войскы прѣзъ Дунавъ, пакъ начина да ся усилива нова борба въ Българіѣ.

Между това въ Константинополь вардяхъ искателя на престола, Императоръ ся показа посрѣдникъ между двама-та братья; начнахъ-ся стоворити. Нъ Князь-тѣ, който нѣмаше свободѣ, нѣма' что да стори, освянъ да ся съгласи на всичко, что-то поиска Българско-то Правителство. И така Царевичъ-тѣ по ряда' ся отрече не само отъ Българскѣ-тѣ коронѣ, нъ и отъ исто-то Господарство и на вѣчно изгнаніе изъ свое-то отечество; нъ за това му ся дадохъ въ Анатолиѣ въ вѣчно и потомственно владѣніе голѣмы помѣстія. Гръцкый Дворъ, за да го привлече повече къмъ себе си, ужени го за еднѣ знаменитѣ подданицѣ на Имперіѣ-тѣ,